

ƏLİRZA RÖVŞƏN

Əlirza Rövşən 1977-ci il mart ayının 12-də Tehranda dünyaya gəlib. Şair, yazar və jurnalistdir. İlk şeir kitabı olan "Kitab-e nist (Yox kitabı)" 2011-ci ildə işıq üzü görüb.

Digər şeir və hekayə kitabları aşağıdakılardır: "Kəsre", "Məhv", "Biz", "Sən olmaq", "Süveyda", "Nöqtə və on doqquz başqa hekayə", "Eşqin kiçik kitabı", "Qəfəs şeiri", "Məşhədi Məmməd Həsən və barsız ağac".

Yarpağın əlini
yelin əlində,
sahilin əlini
suyun əlində
görürəm
və səni düşünürəm
əllərim cibimdə.

* * *

Sənə can atıram
şölənin
küləyə
can atdığıtək.
Ya da dalğanın
sahilə.

Sənə can atıram
həyatın ölümə
can atdığıtək.

* * *

Od tutmuş birinə bənzəyirəm.
Dursam,
yanaram.
Qaçsam,
daha çox yanaram.

Külə döənə birinə
bənzəyirəm.
Külə bənzəyirəm.

* * *

Mən
bir çınqılam ki,
tökülürəm
sən qalxdıqca.

* * *

Tənhalıq
həmən elektrik dirəyinin yanından
başlandı.
Və şəhərə,
ölkəyə,
yer üzünə
yayıldı.

* * *

Fəsil dəyişir.
Soyuq tutur
istinın yerini.
Gavalının yerini
xurma tutur.
Və darıxmaq tutur
darıxmağın yerini.

* * *

Ətrin
səndən tez gəldi.
Sən
ətrindən tez getdin.

* * *

Sənin dodaqlarının yerinə
siqaret qoyuram.
Öz yerimə
siqareti
alıdırıram.

* * *

Kədər
şeir deyil.
Kədər
şeir deyən
bir insandır.

* * *

Darıxmaq
ortasında dayanmış olduğun
qarışıq bir küçədir.
Görürsən ki, gəlirlər.

Görürsən ki, gedirlər.
Sən isə eləcə
dayanıb qalmısən.

* * *

Hər güllədən
bir quş
ölür.
Min quş
uçur.

* * *

Xalçanın xovları
sən gedən səmtə
əyiliblər.

* * *

Özümü
güzgünün önündə əyləşdirirəm.
Saçlarını darayıram.
Göz qapaqlarını,
sifətini ovxalayıram
ki, üzü gülsün.
Çiyinə vuraraq
"Bu bir günü
insan ol, sevin"
deyirəm.
Və bayıra çıxanda
qapını arxasınca qıfıllayıb
onu fikirləşirəm.

* * *

Açıq qoy qəfəsin qapısını.
Quş
sevsə səni əgər,
çiyinlərinə qonar.

* * *

Dənizə,
dağa,
səməyə yox!
Sənin boş qalmış yerinə
təməşə edirəm.

* * *

Məni şövqə gətirən
bir şey yoxdur
səndən başqa!
Sən də ki yoxsan...

* * *

"Sən haradasan?"
Budur
aşiqin
ilk nitqi!

* * *

Gərək özümü evə aparım.
Üzünü yuyum.
Aparım, uzansın.
Təsəlli verim ki, fikir eləməsin.
"Keçər" deyim ki, üzülməsin.
Gərək özümü aparım, yatsın.
Mən yorulub.

* * *

Ağuşun yorğunluğu götürür.
Sən olmayanda
çay içirik indi.
Nə edək?

* * *

Səbir -
seçim deyil.
Məcburiyyətdir.

* * *

Məni
şeirimizin izi ilə izlə.
Mənim ayaq izim yoxdur.
Dərdin izini tut
və çat mənə.

* * *

Yaxamızı yuxarı tutub,
əllər cibdə,
dodaqlar arasında
kötüyünə çatmış siqaret
divara söykənirik.

Nə xəfiyyəyik,
nə də mafiya üzvü.
Yox!
Bədbəxtik.

* * *

Sən
mənim sözlərimin arasındakı sükutsan.
Sözlərimdən
nəyi ki deməmişəm,
sənsən.

* * *

Ətrin var havada...
Gəlirsən,
ya
getmisən?

* * *

Sənlə
il saniyəyə döner.
Sənsiz amma...
Sənsiz amma...

* * *

Tabuta iki ölü sığsaydı əgər,
mən orda olardım sənin yanında.
Əfsus!
Biz ayrılmaz qullarıq.
Amma
indi ki, ayrılıq
qaçılmaz alın yazısıdır insanın,
bu cür söykəndiyin
bu ağac
bu gün mənəm.
Bu gün mənəm bu ağac,
sabah tabutun.
Qalsan, ağacın olaram,
ölsən, tabutun.

* * *

Dərənin gizli yerində
mələyən
oxlanmış bir maraldır ürəyim.
Başqaları dinləyir,
mən amma
can çəkişirəm.

* * *

Ayrılığında
təzə bir şeir yazmaq üçün
çox şeylərə bənzətdim özümü.
Amma
əksinə oldu.
Bütün o şeylər mənə bənzədilər
və tutuldular
ayrılıq dərdinə.

* * *

O vaxt ki, "Yoxdur" deyərələr.
Kağız olsun,
ya işıq,
fərqi yoxdur.
Mən düşərəm yadına.

* * *

"Dənizə gedək" dedi
o kəs ki, sahili tutmuşdu
nəzərində.

* * *

Bir-birini çürüdürlər
bir yeşiyin almaları,
bu dünyanın adamları.

* * *

Açarı olmaqdan
daha çox sevirəm
qapı döyməyi...

* * *

Körpə
yol getməyi öyrənir.
Mən isə
getməyin yolunu.

Fars dilindən tərcümə edən:
Məhəmməd Nuri

5 oktyabr 2019

WWW.KASPI.AZ

POEZİYA
21